

Kong Christjan stoed ved høien Mast (1779)

Kong Christjan stoed ved høien Mast,
I Røg og Damp.

Hans Værg hamrede saa fast,
At Gothens Hielm og Hierne brast.
Da sank hvert fiendtligt Speil og Mast
I Røg og Damp.

Flye, skreg de, flye, hvad flygte kan!
Hvo staaer for Danmarks Christian
I Kamp?

Niels Juel gav Agt paa Stormens Brag.
Nu er det Tid.

Han heysede det røde Flag,
Og slog paa Fienden Slag i Slag.
Da skreg de høit blant Stormens Brag:
Nu er det Tid.

Flye, skreg de, hver, som veed et Skiul!
Hvo kan bestaae for Danmarks Juel
I Strid?

O Nordhav, Glimt af Vessel brød
Din mørke Skye.

Da tyede Kiemper til dit Skiød;
Thi med ham lynte Skrek og Død.
Fra Vallen hørtes Vraal, som brød
Den tykke Skye.

Fra Danmark lyner Tordenskiold;
Hver give sig i Himlens Vold,
Og flye!

Du Danskes Vei til Roes og Magt,
Sortladne Hav!

Modtag din Ven, som uforsagt,
Tør møde Faren med Foragt,
Saa stolt, som du, mod Stormens Magt,
Sortladne Hav!

Og rask igiennem Larm og Spil,
Og Kamp og Seier fører mig til
Min Grav.